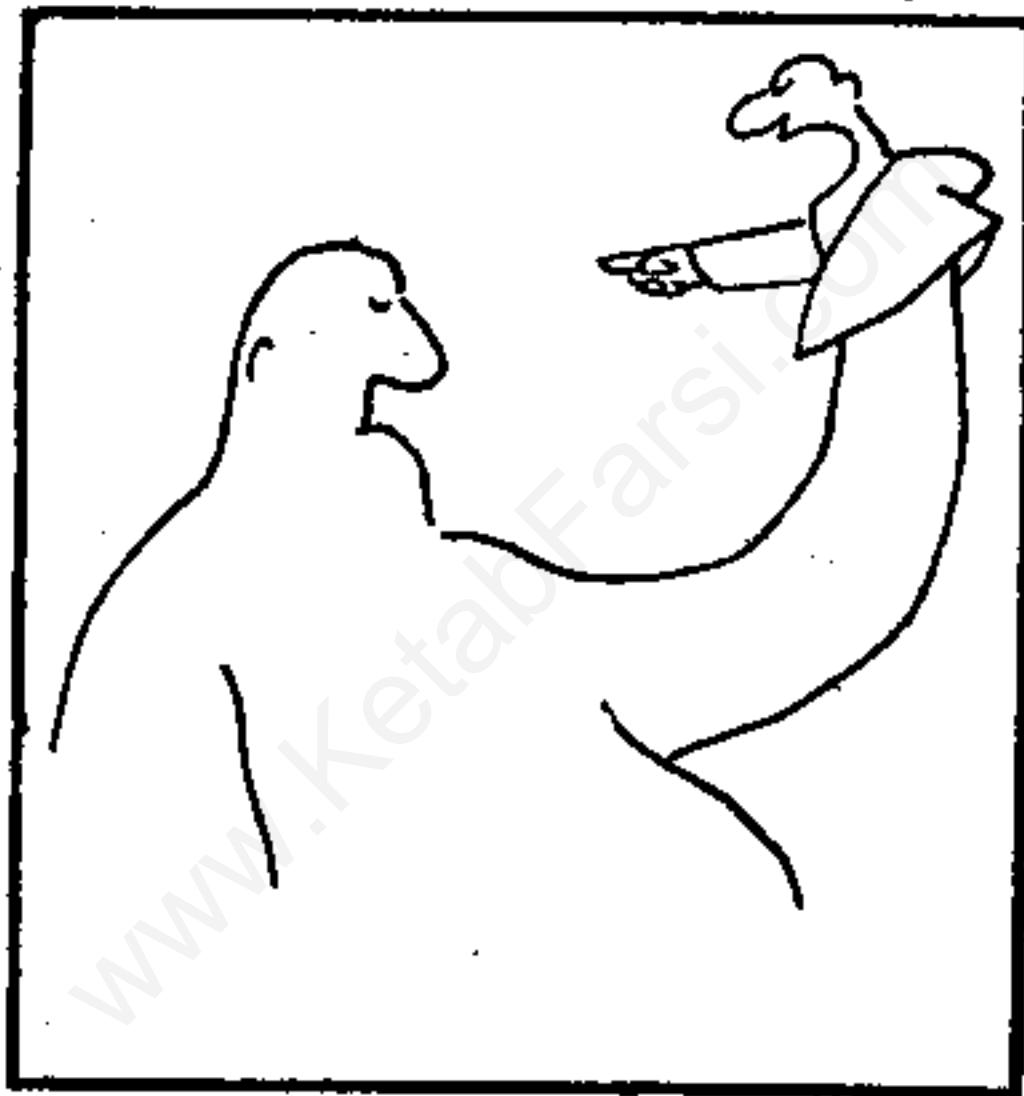
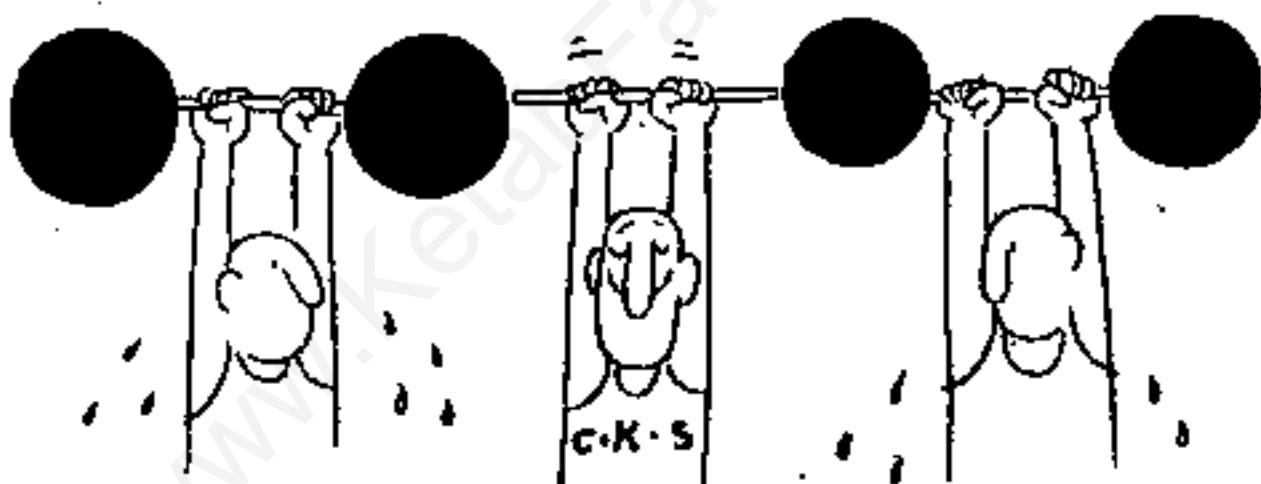

زمزمه‌ای
در

طرح‌های کوتاه

زمزمای
در
طرح‌های گوتاه

C.K.S.
P.O.Box 8637
Austin, Tx, 78713-8637
U.S.A.

www.KetabFarsi.Com

کاریکاتور یعنی که پیر تازی در قالب شترخ ف تصویر شد. طنزی است آیدار که دو عالمگیرها و تضادها را نشانه می‌روند و با پر خودی انتقادی نمایند و آن همه تا حد تکونی هستند و ناساز. عالمگیری های قضایا را عی زند و با شبیخته و فیضخندی زهر آنها به دریش تعاهی آنها می خندهند.

پر خودی که نه طنز تسویه می‌نماید همان عصر کنونی است که طنز نه سایر زمینه های دارد. پر خودی ازت انتقادی و انتجهای آنکه بسایر شیدی آیز و ازد شده شدند قدر آشنا می‌گند. پارادیزی کدام قضایا را می‌زند پشت تو رفیشان را یکی می‌گند تمامی زندگی را ایسا و چشمی آن را بینند و بعده آنها را لخت تو رویی به گوجه و پاذاره می‌فرمودند تا محوه سگونس نصراحتی شان را هد همه بخواهند.

با رویکردی چنین، مستلزم نه طنز تسویه (و تفنیز پیشوار کنی) تضادها و دو عالمگیری قضایا است. ذاتی و ناخالعی هاست. قضایایی که در کل آن تاخویلی شده و ناراست می‌ذمایند.

با علم کردن در پر دلکش گرفتن آین تضادهاست که مانع هستند روشن آر می‌شوند. پیغمبر های انسایان گویانه و دلیلیه و گریاسی عده بیکی تر می‌شوند. و این دو گذار همچو چشم همی آیند. با این عمل؛ طنز پرداز، به پیشنهاد دو امکان می‌دهند. یکی دیدار ملهموس و دیگری شیله پیله قضایا و احتمام و ادراک آن و دیگری شناخت بیشایه و روای تضادهای آن. که در نتیجه به زگاه پیشنهاد سمت و سواده شده و قابلی داشتمانی برای توجیه به تضادهای حاد قضایا می‌شود.

کاری کا تو ویست این همه را در کارش با دو شیوه به پازی
می‌گیرد. نکی اینکه قضایا را در گل خود شناسالی گرده و
پس از تحقیق آن برایشان بزرگ هشیت صادر می‌کند، از
تضادهای موجود در آن‌ها استفاده (شاید هم سوءاستفاده!)
گردد و مهری می‌بردازد و بر پیشانی اش می‌کوبد که شان
می‌دهد آن قضیه بنده و غلام چه ناراضی‌هast. دیگر آن‌که
این ناجوری‌ها و تضادها را در زمینه طرح و تصویر هم بسط
و گسترش می‌دهد. بد قلمی اش را با خط و زوایا شروع گردد
و غلو و اغراق را در آن زمینه پیش می‌گیرد.

به این ترتیب طنز برداز در اولین و هیله‌ی کار خود آنکه
بر روی واقعیات و باورهای ناشی از آن می‌گذارد. از آنچه که
هر واقعیت در شکل و شماریل خویش بوجود آورندی باورها
و اعتقاداتی همان و همچو اون با اصل خود می‌باشد، طنز برداز
به حیطه باورها نمی‌گذارد. بخصوص که این باورها در حقول
گذشته‌ی خود شکل گرفته و بوجود آمدند و در حال رشدند...
که او می‌تواند با برخورد عملی تر با این باورها در شکل‌گیری
و تکاملش قدرمی بزرگ بردازد و در خط سیرش رشدش را
مریعتر و سازمان‌دافته تر سازد.

مثل‌اگر در طول حمامه آفرینشی‌های دوران اخیر میهن‌مان
اثر دست خون‌آلود روی دیوار تداعی گشته و بادآور شهد
و شهادت بود، او با تکمیل این باور در حیطه‌ی طرح و تصویر برو
پیکوندای علمها و عهده‌دارهاش را نمایان تر می‌سازد.....

طنز برداز با اشانه‌گیری تضادها، از سولی دیگر به ذهن
و عمل خود جهت و سمت می‌بخشد و با تأکید و تصویر آن‌ها
به زبانی می‌گوید که گدام تضادها در معن قضایا بالند است
به گدام باید روی گرد و گدام را باید گویند.... به این ترتیب
نقش و موضع اش را در قضایا مشخص می‌سازد، که از جهتی

مهمنترین و بیزگنی است. و این، اهمیت طنزپردازی و خلاقیت در این زمینه را می‌نماید که خود ارزش‌گذار کار او می‌باشد. زیرا که او در طرز عمل خود نقش افشاگر آن باید داشته باشد و جهت تکاملی قضایا را پی‌گیرد.

در کاریکاتور این همه بسته به شیوه و شگرده است که از آن بیووه گرفته می‌شود. در تصویر طنز، کاریکاتوریست از همان آغاز بیننده را با قضايا مواجه می‌کند و در میانه‌ی گود با اغراقی که در نمایاندن تضادها دارد، دید بیننده را منع می‌سازد و تبع داده است از می‌دهد تا خود بر قلب کزی‌ها فرود آورد.

با این شیوه واقع نمایانه عوامل میرنده از همان آغاز معلوم و محکوم و مضر و بآند، چرا که عاقبت شان نشان داده شده است و پنجه شان بکلی زده.

بدین‌گونه، مهمنترین کاربست طنز، ضربه پذیر ساختن ناجوری‌های قلدر از بین روئنه است، که در شرایط خود دارای قدرتی بالاتر و کاری‌تر از قدرت‌داره و ۲-۳ می‌باشد. این خصیصه (ضربه پذیر نشان دادن قدرت‌های میرنده) است که طنز را دلنشیش ساخته و شف و شادی بیننده را فراهم می‌سازد. و این همان لذت ناشی از دریافت واقعیت‌هایست که با تلقی خود، طبیعت و شادی بیننده را بوجود می‌آورد. این خنده را زهری است چنان که بالاخره یقه عامل خر گردن رو به اقول را گرفته و پشت‌اش را به خاک خواهد رساند. از سوئی بوجود آورنده افرزی و نیرویی است که همگان را در حل تضادها باری می‌رساند تا آن مضعه را خارج از چارچوب طرح و تصویر به تماشا پنچینند.

از: « عبور موقت ۱ »

?

شتر با تحریر بالسای از عی خنچ متواله نفیلان امراء تحول اجتماعی بخار
گرفته شود بعد از مرد بینتر مانع کارکیا قدر نفیلان هر کجا از ترکیب از
تشکل داده در روالی ب غیری آنچ و فتشتر لذ ب خوبی بیان ناسابت
اجتماعی محدود شانه هنوزه لغیره نست تشکل همچی اهمیت نیست
که ب نازده نیست.

حروف مالزائمه لغز ذمر:

۱- نکلا در می کاریم از همایه های از اشغال بیان گویی نسبت
(جیاچی) دهراها مرد فرد - دختران کشورمان و خانواده در راه گیرانه
در خدمت تقدیر می باشد دلخواه گرفته اند.

۲- جمع ادیگه - مای گلای خرد در عده دسته نهادهای دارند و لیکن
آل بجهه درستان، جانشینیه نیوچی هیا زرجه شدیده ای دارند و لیکن

منابعت پولیسیه و ضمیر دی می رزند. محبویه اخیر خارجی است منجسی میدارد
و منجسی را لی طرحای کافبر و سعیدم منجسی اخیه ای دارد.

منجسی ستم نیز گذشته متفق باز ساعتی کی طرحان دیر جوان
تعجب را ای ایست داد کنده نیز پیکری در این راه محبویه ای دیر از همه
خوب و جالب را عرض کنی.

هرگز نه انتی د پیشنهاد جالب شاید کرانه بایدی دهنده در این گزینی برای
بیتر نمودن ذوق دتم ای غریبیه باشد.

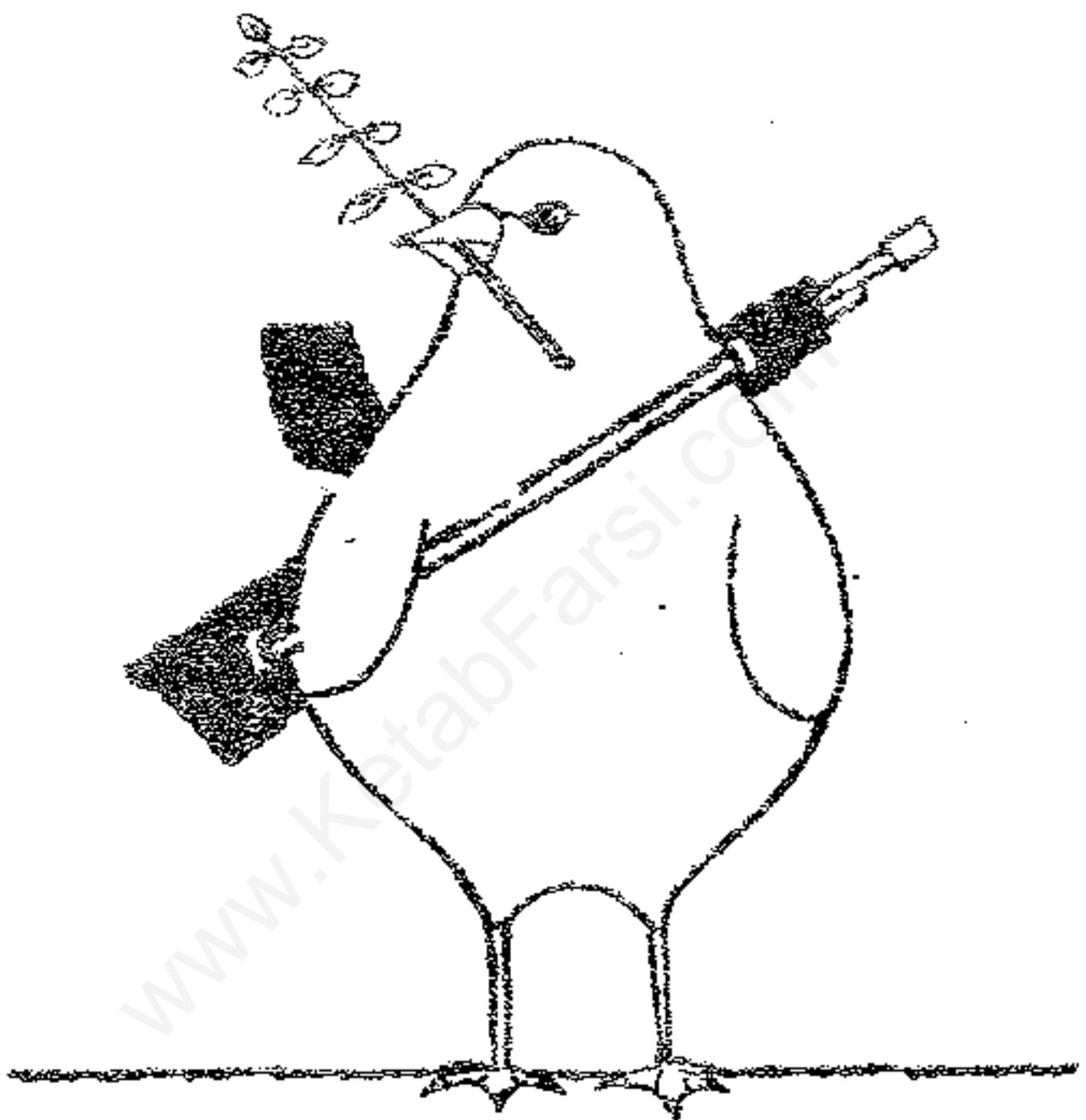
بادندگی مردان:

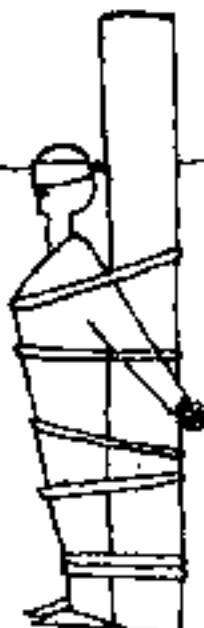
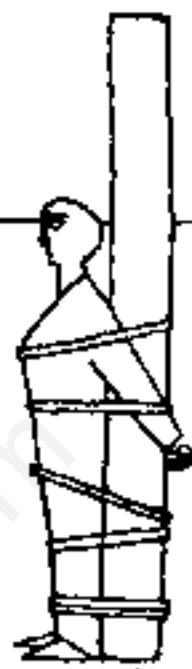
کسبیه فرع از درستن (احمد آشتین)

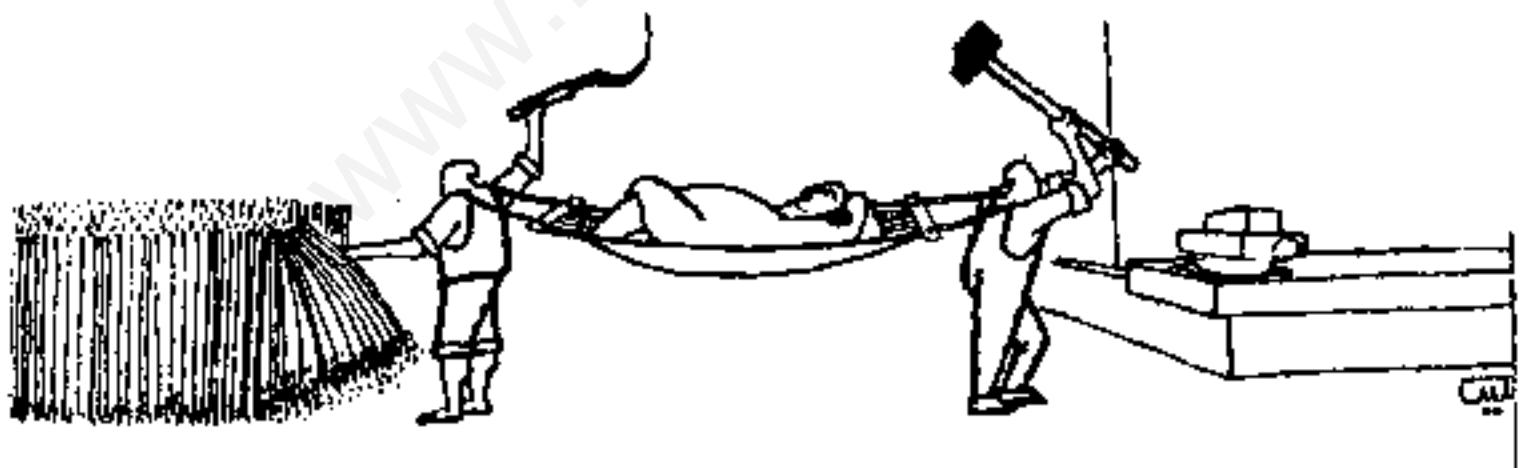
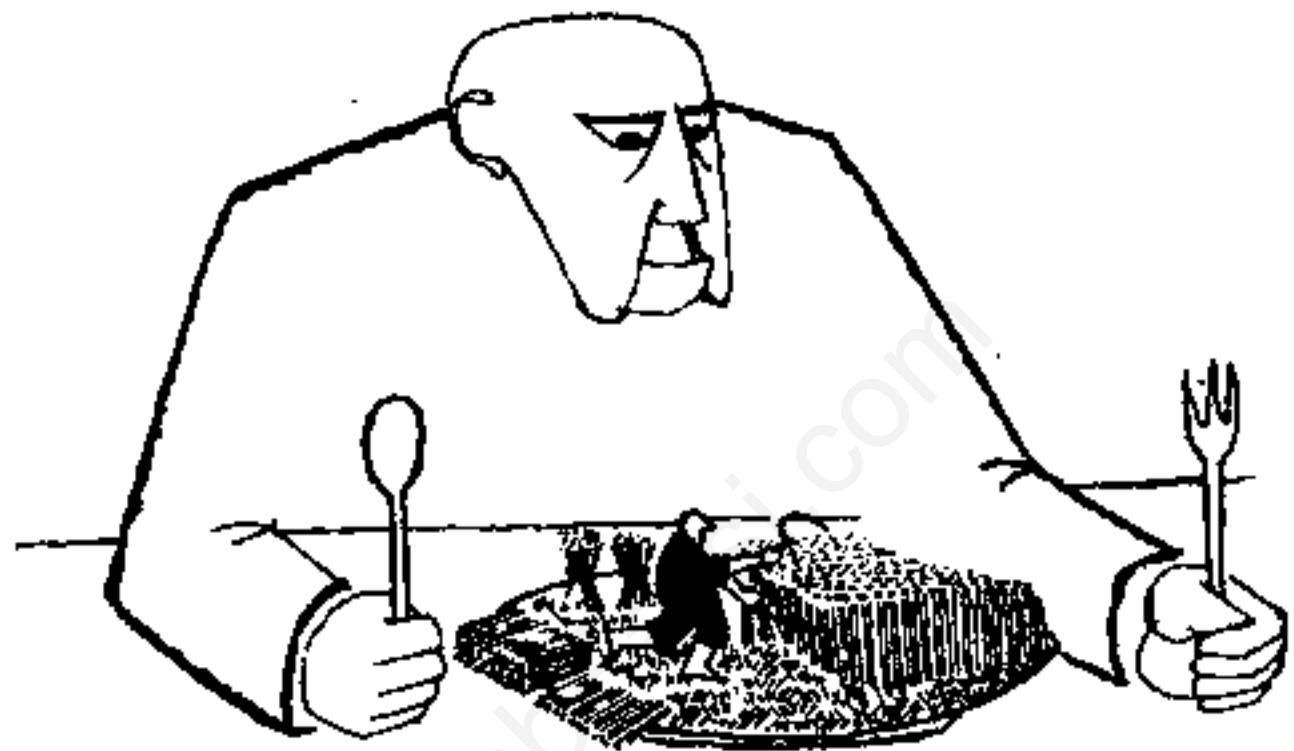
۲۰

کاریکاتورهای

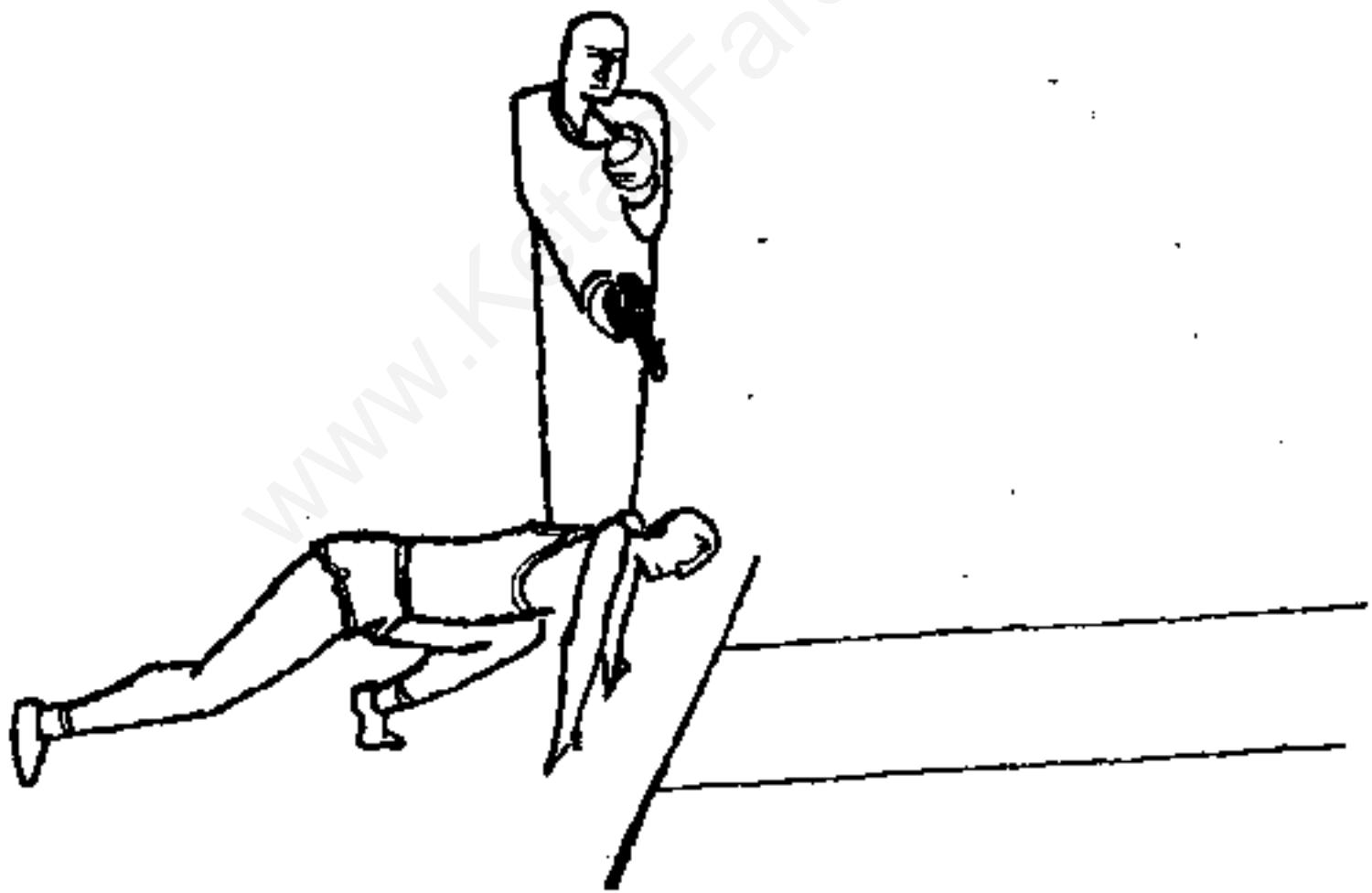
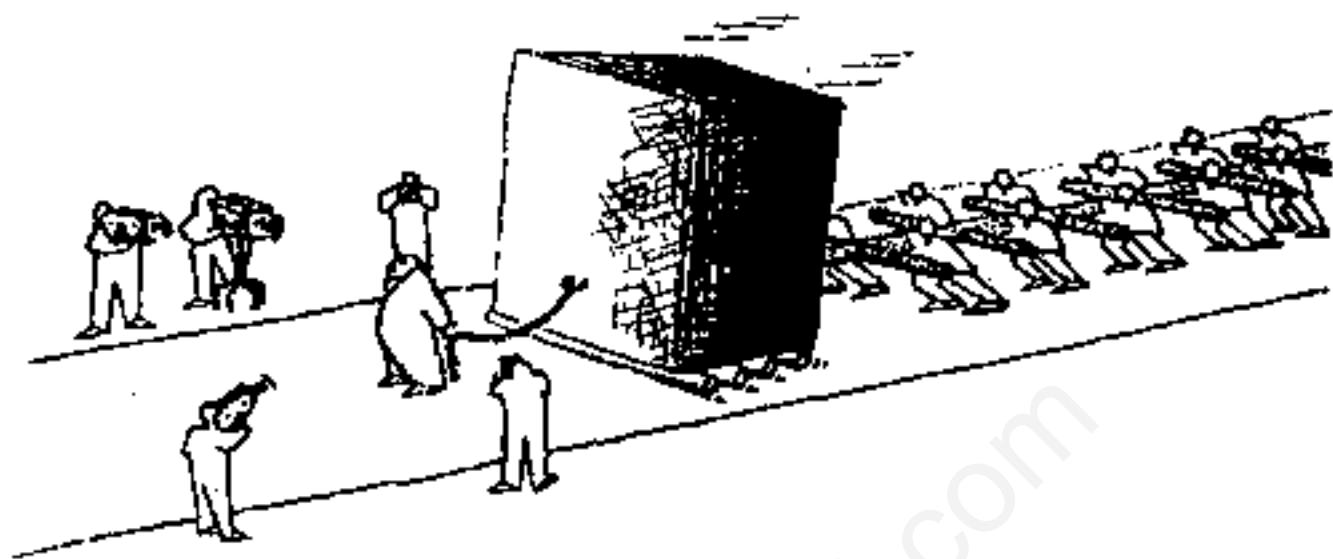
سعید درم پخش

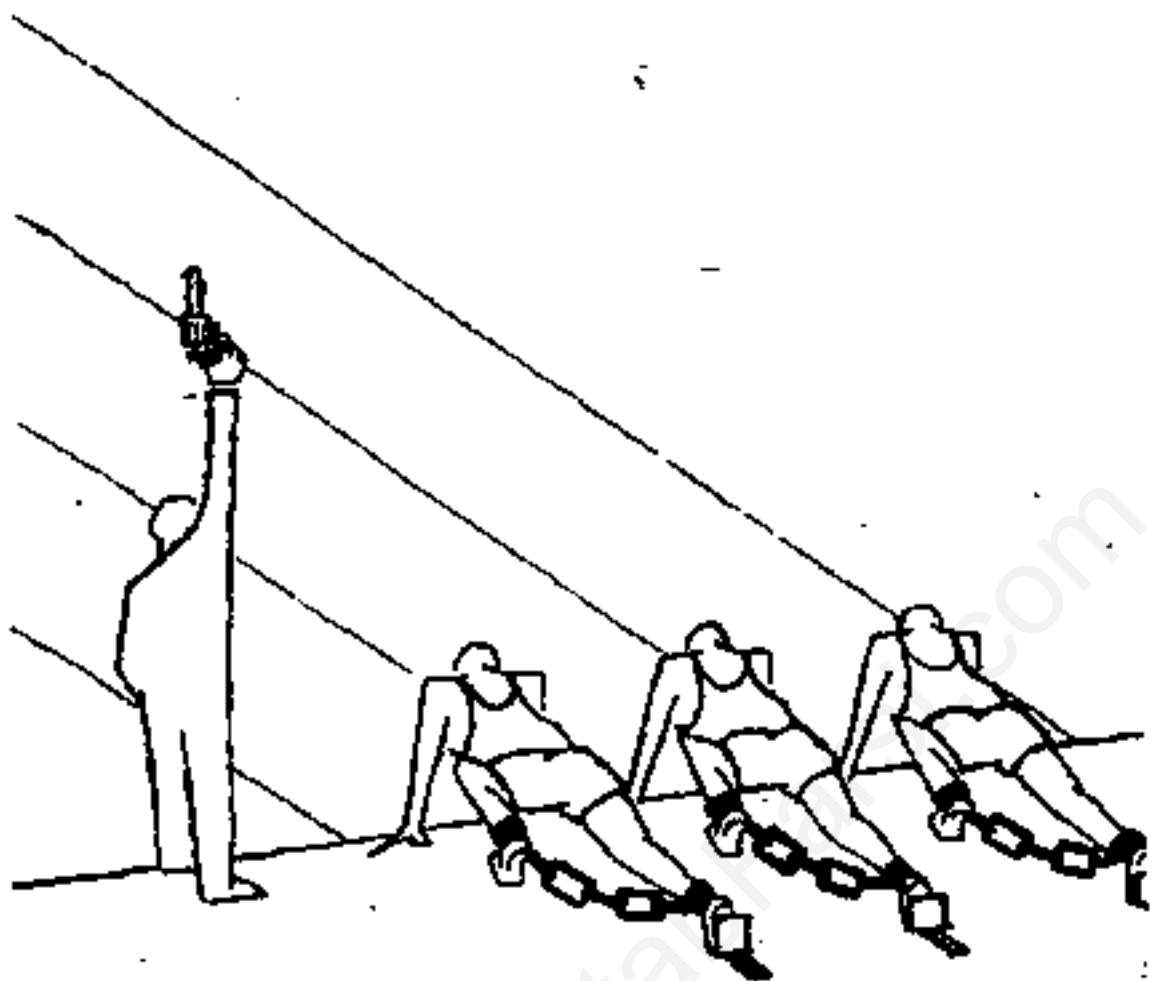

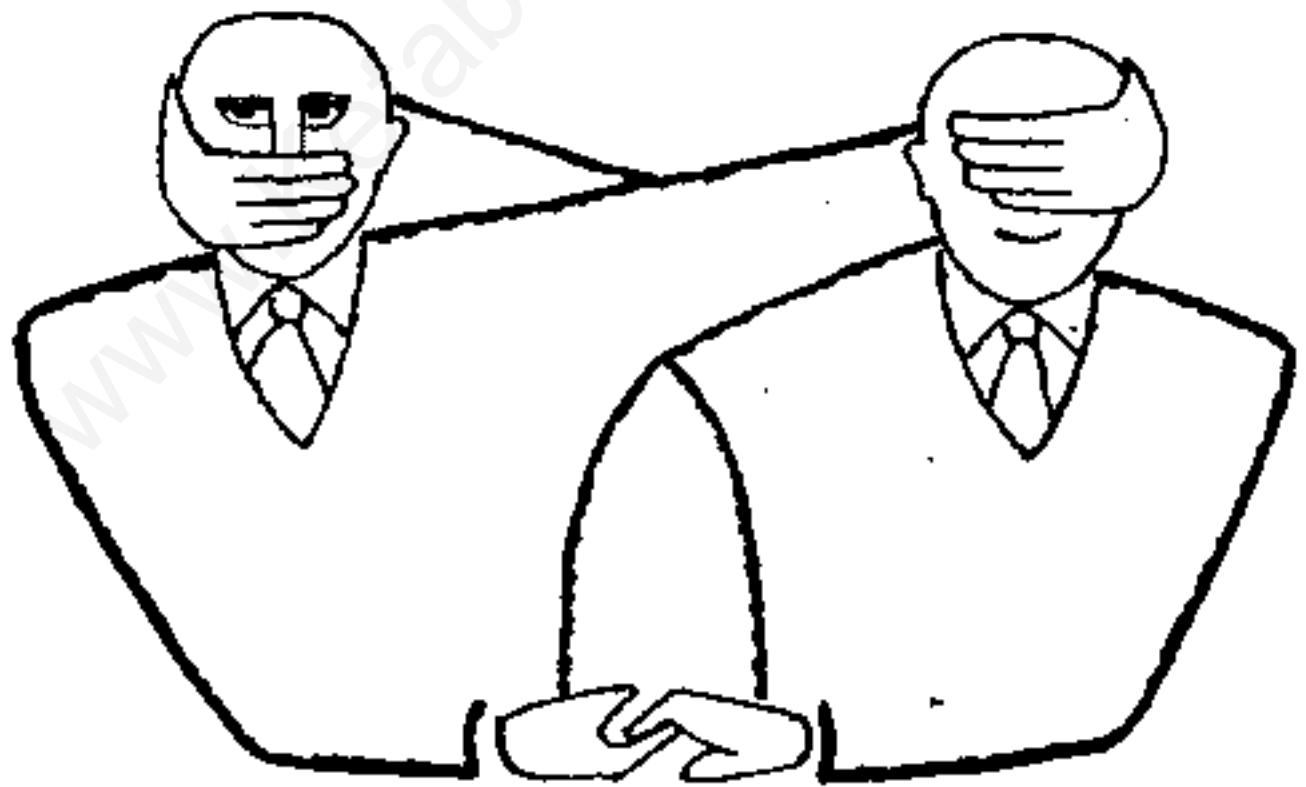
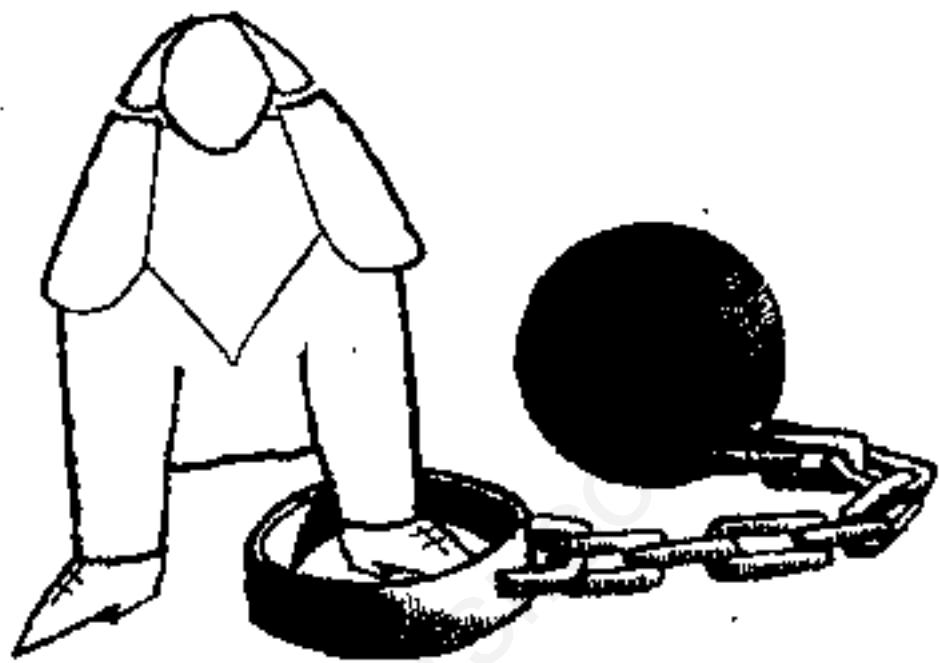

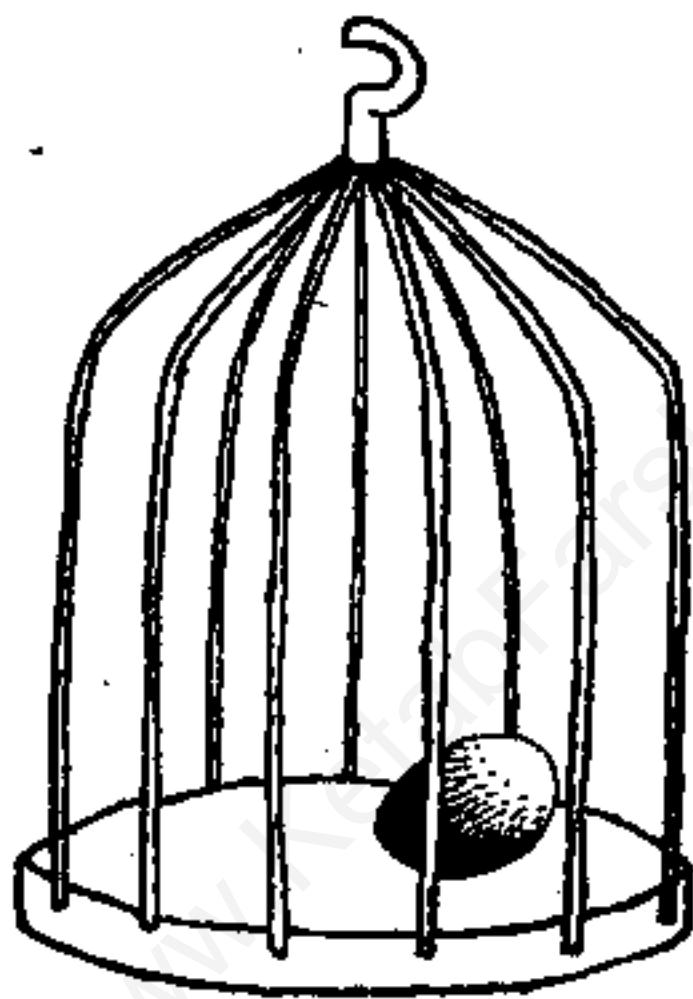

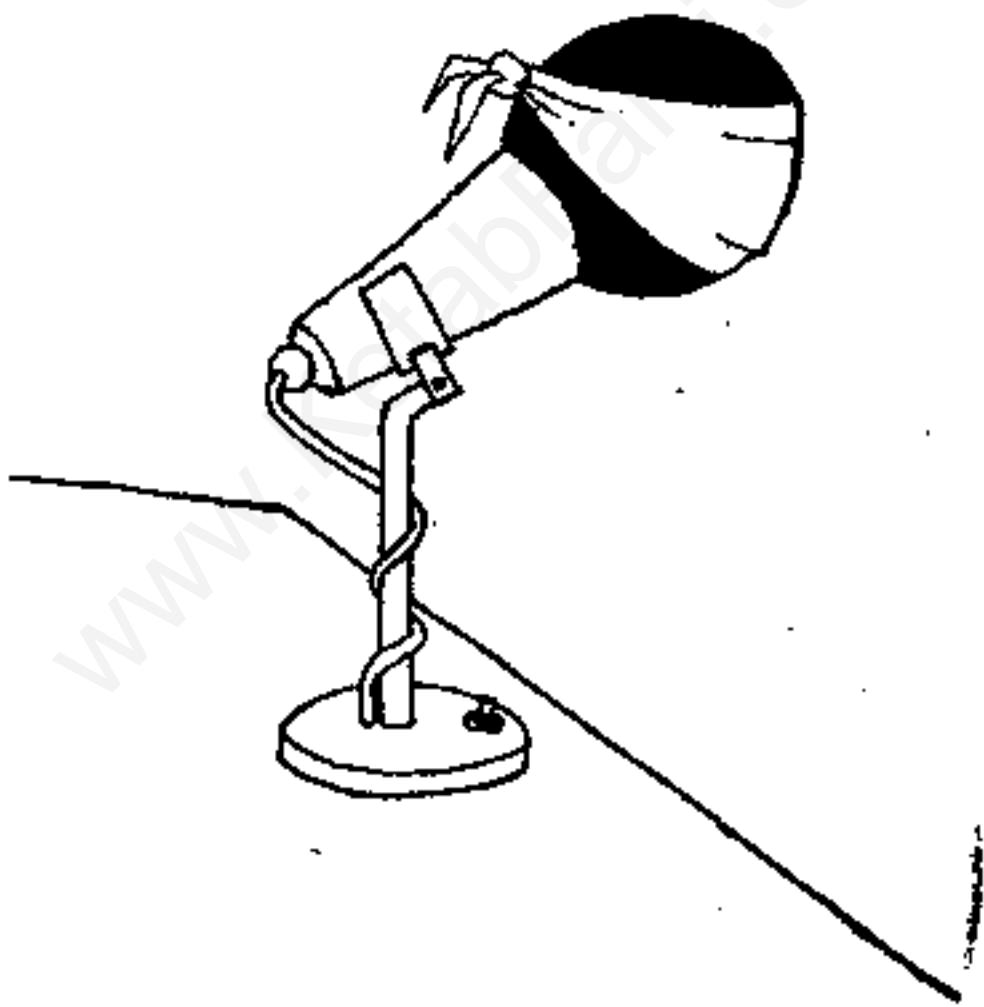

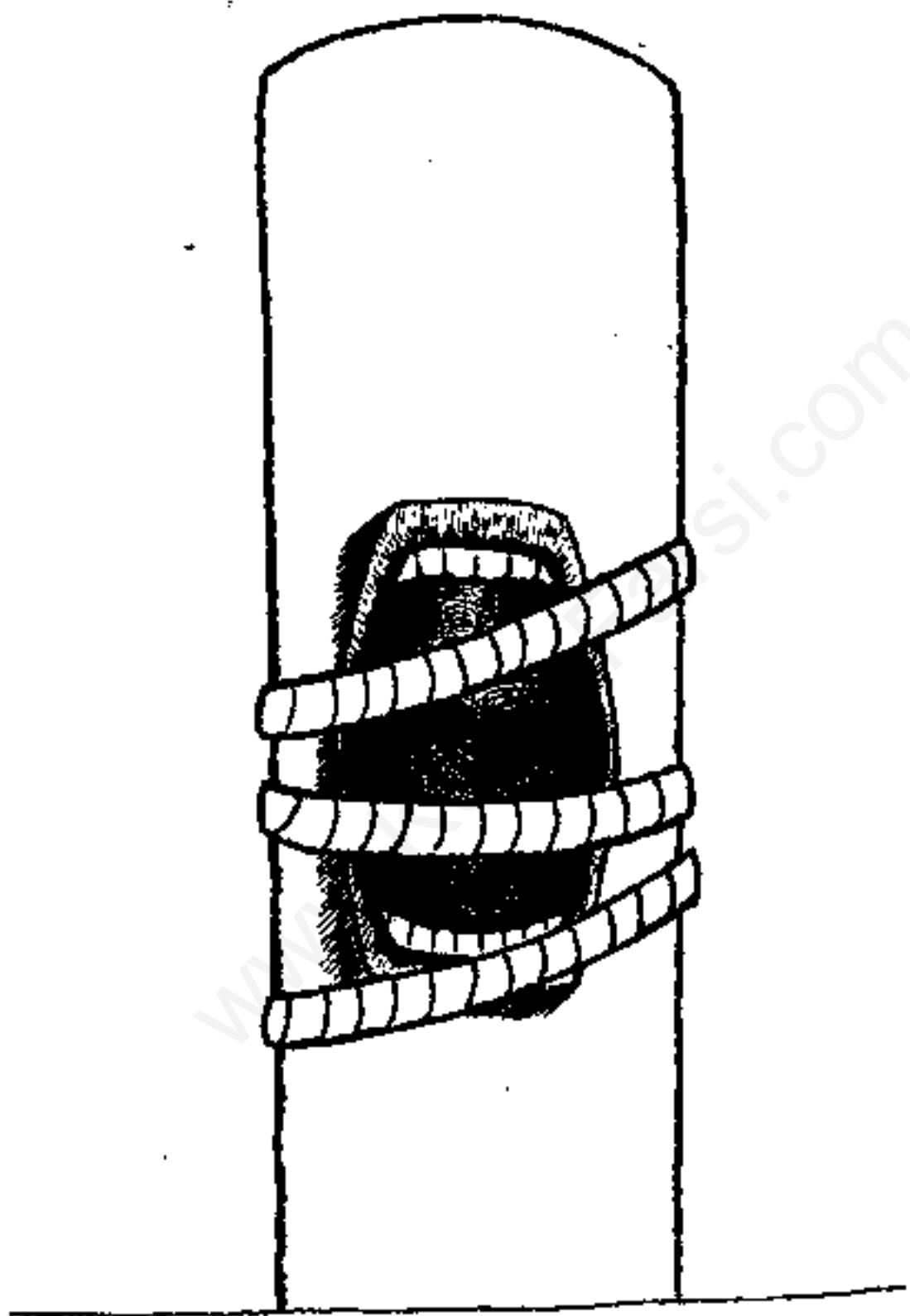

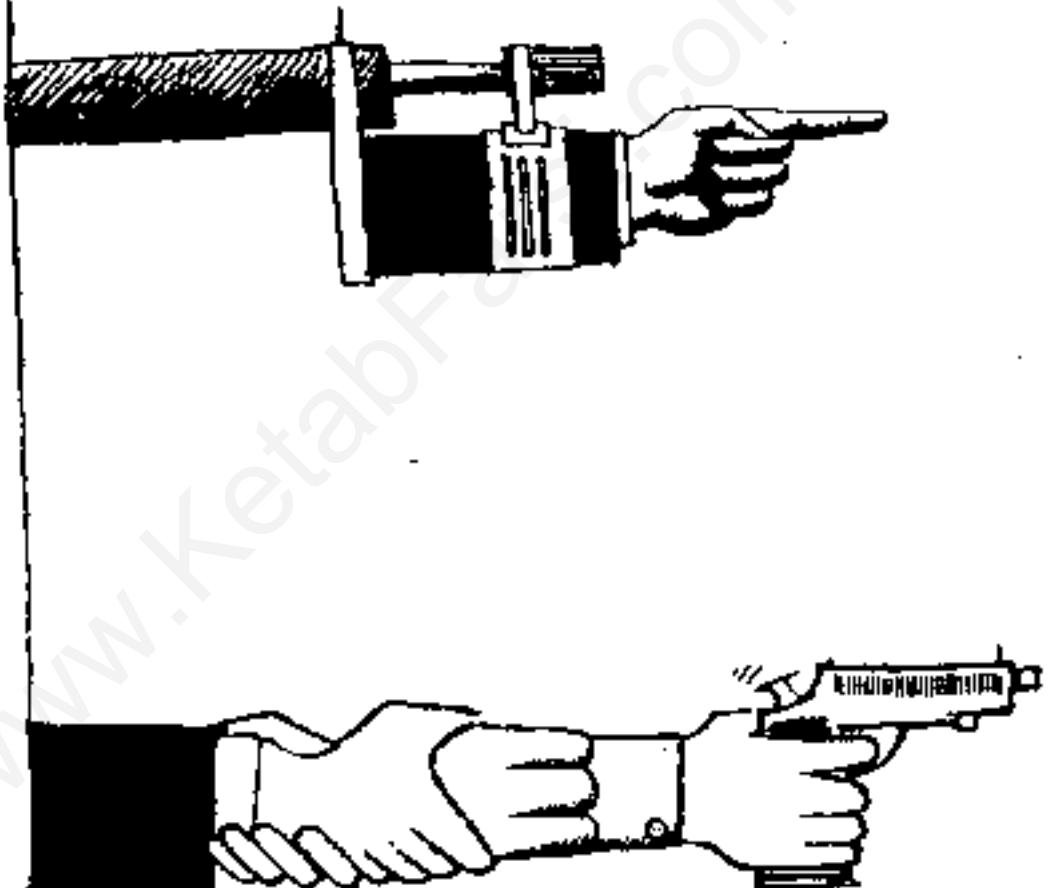

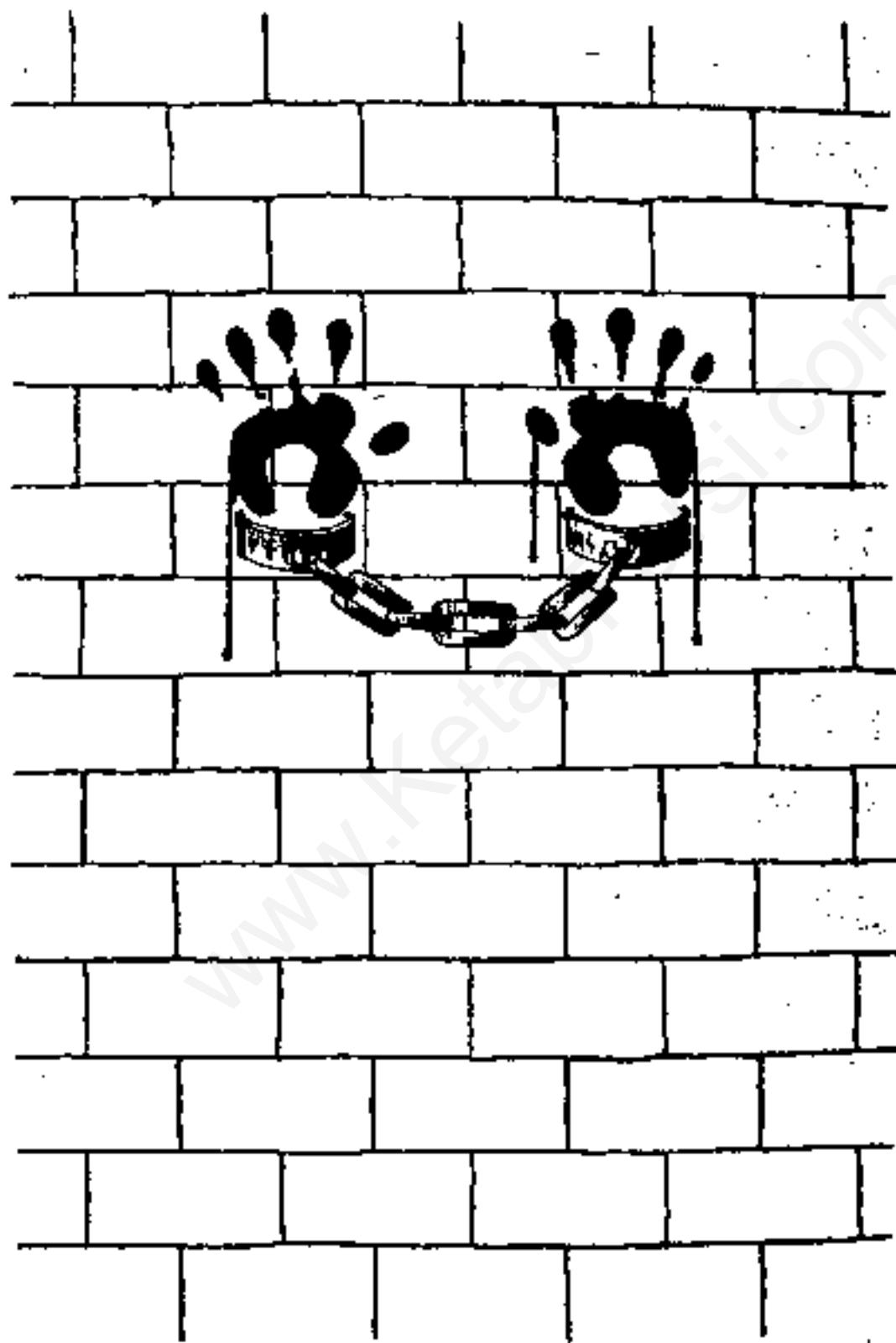

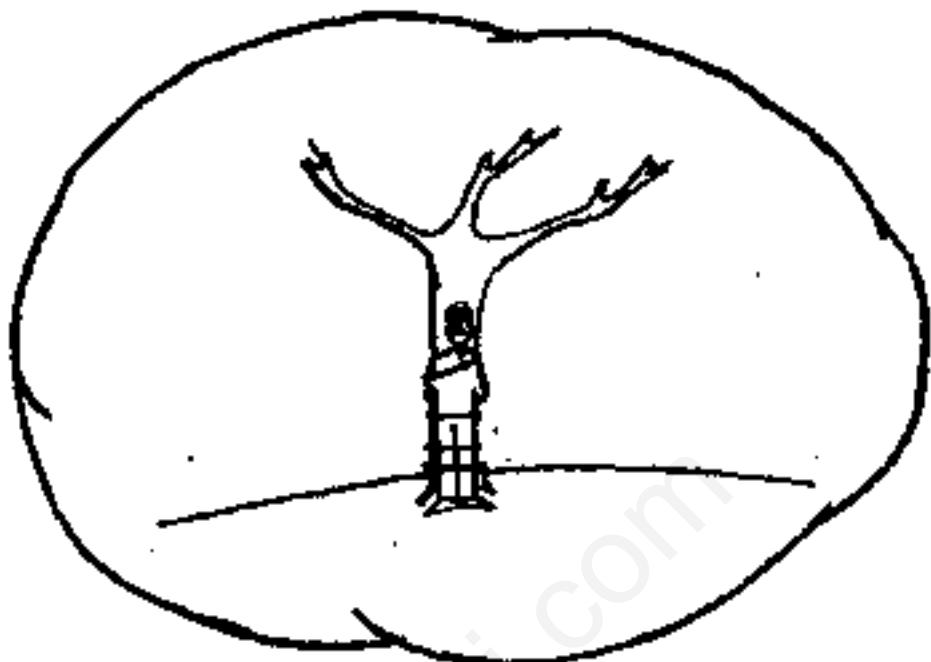

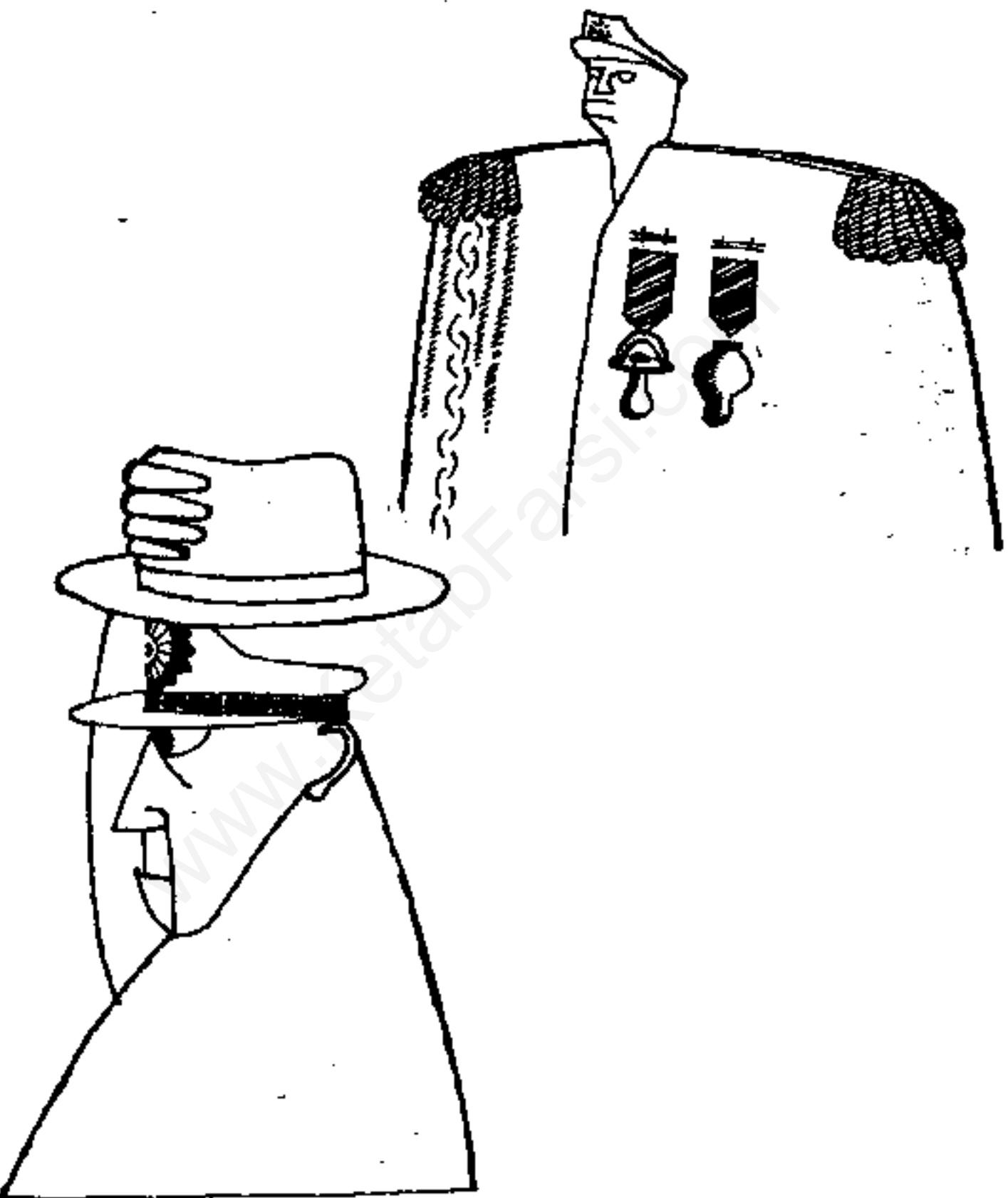

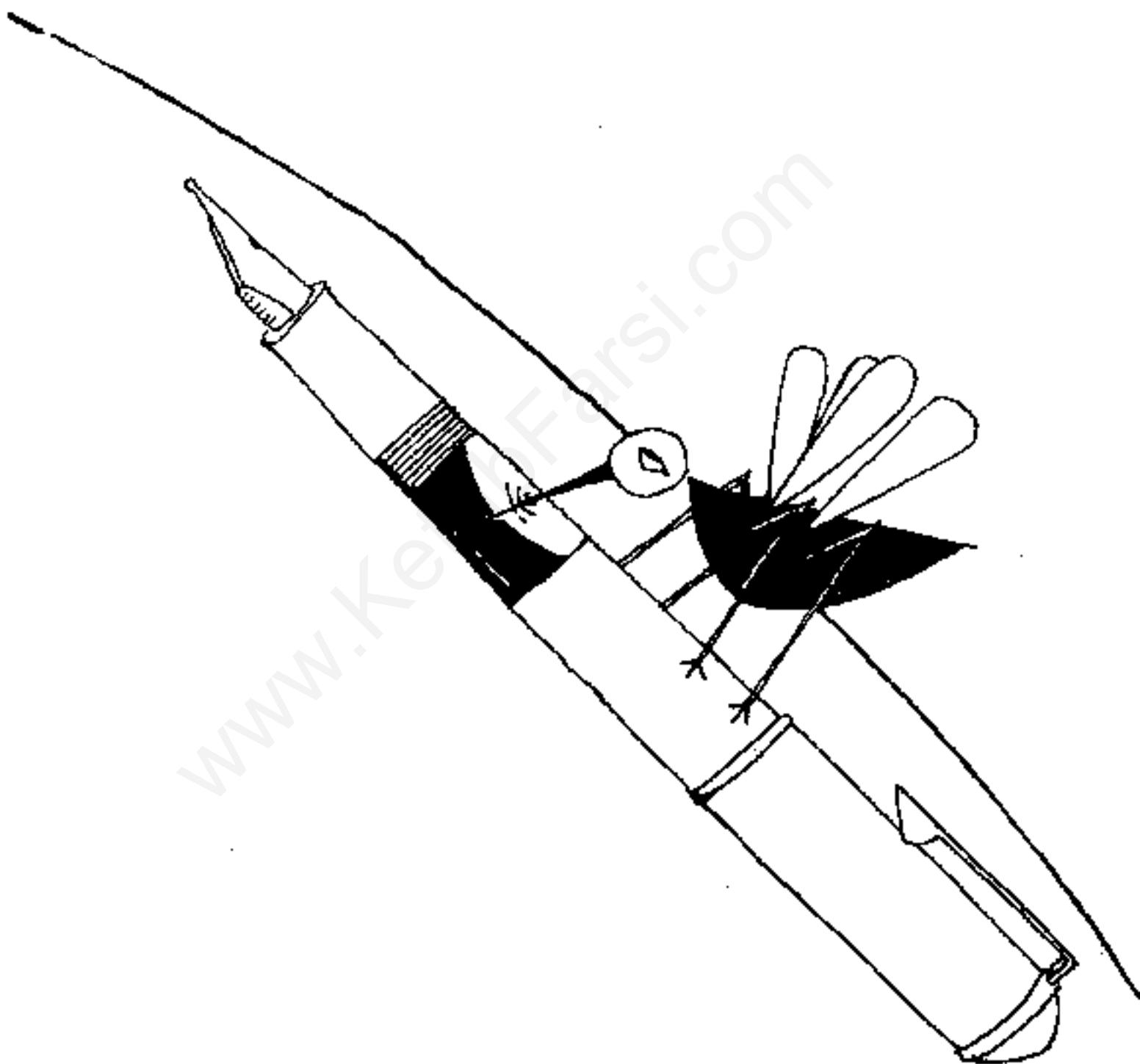

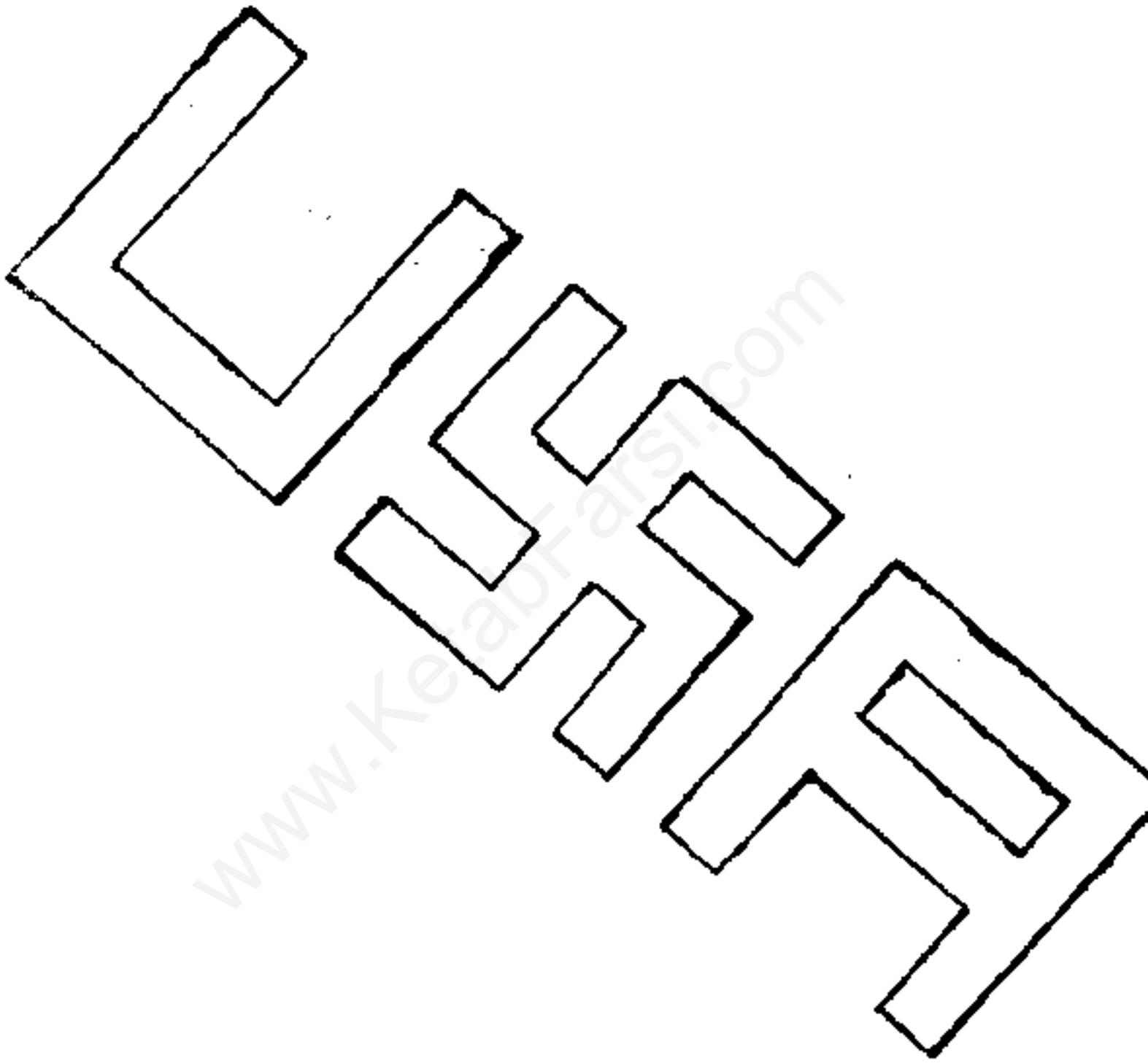

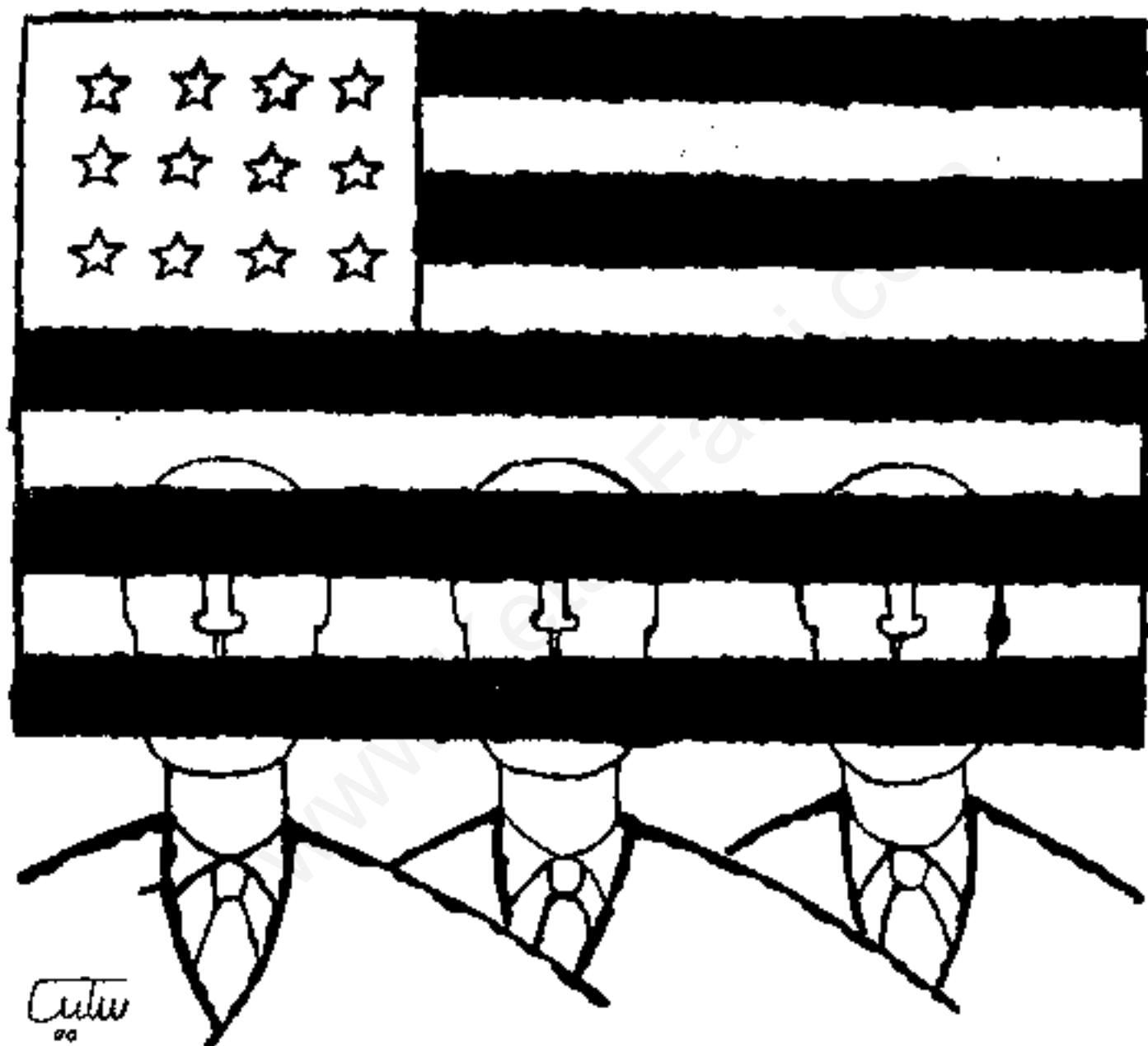

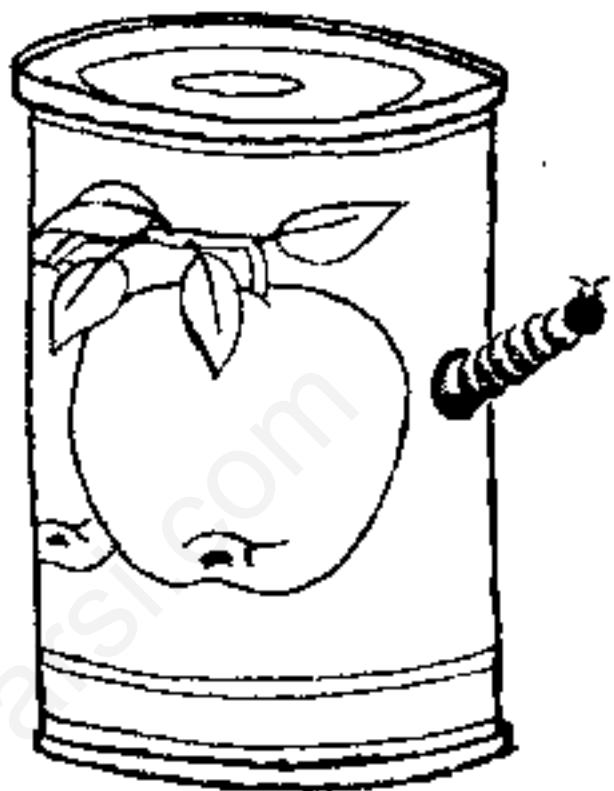
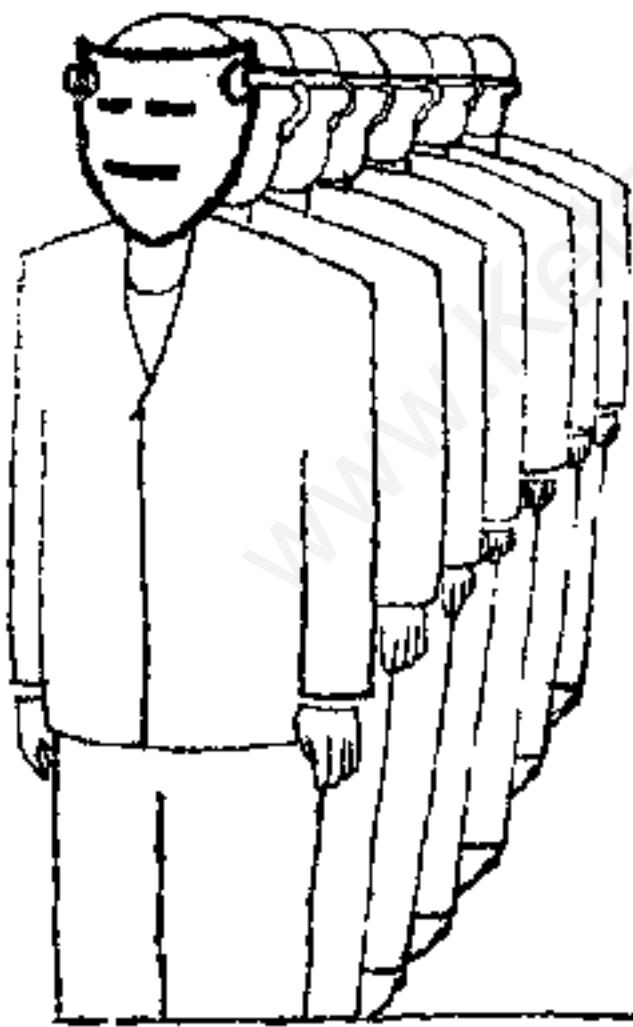

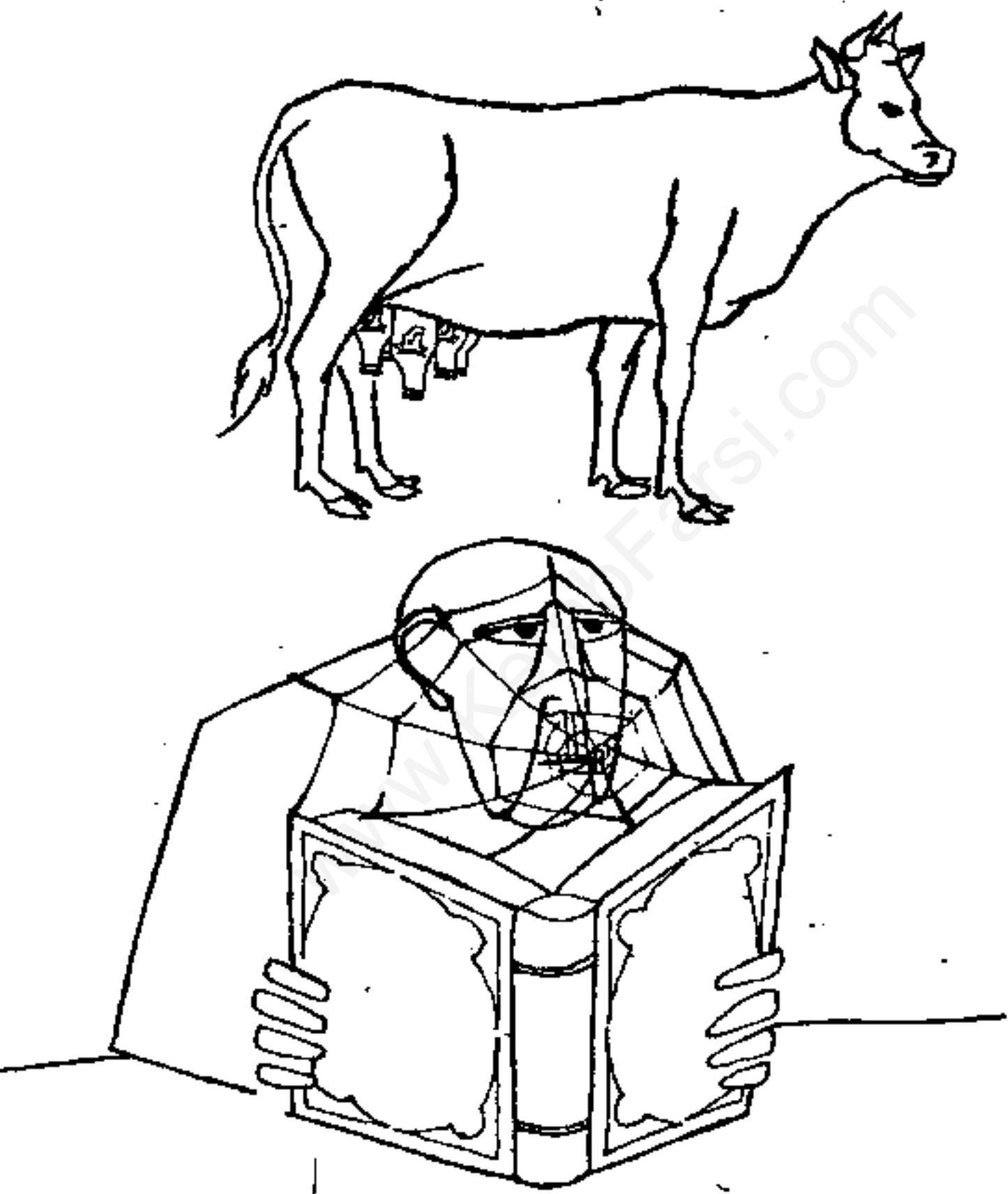

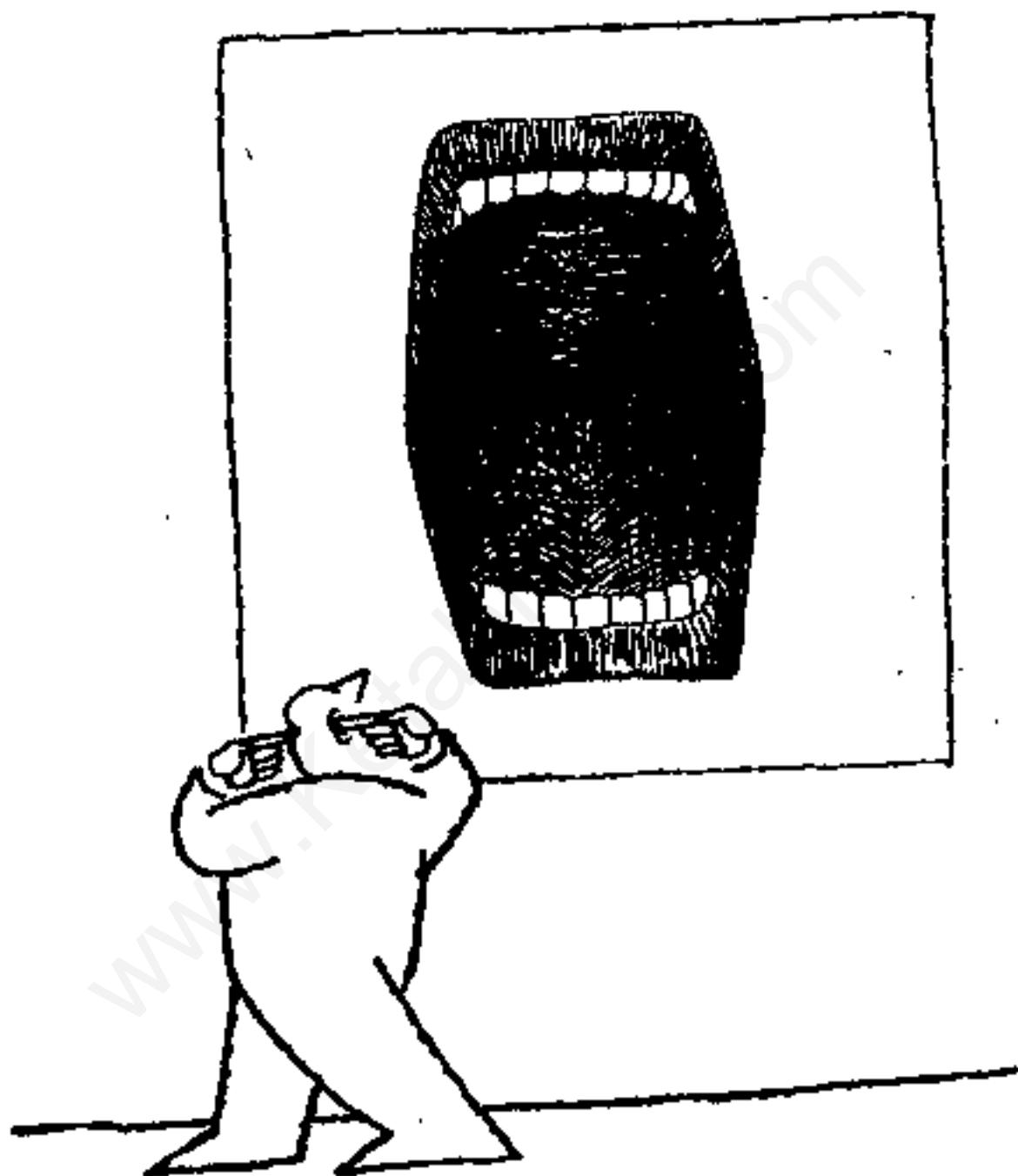

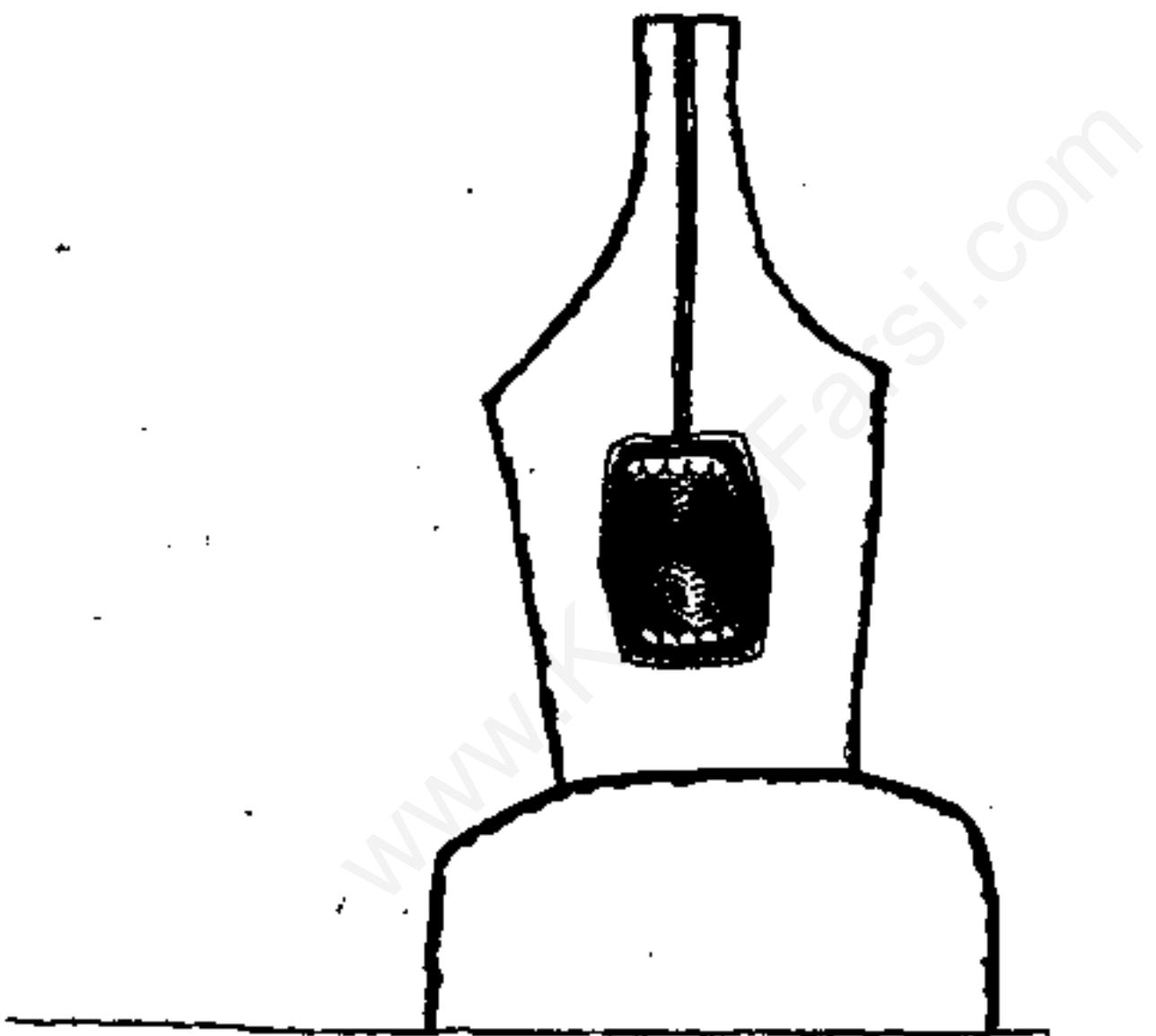

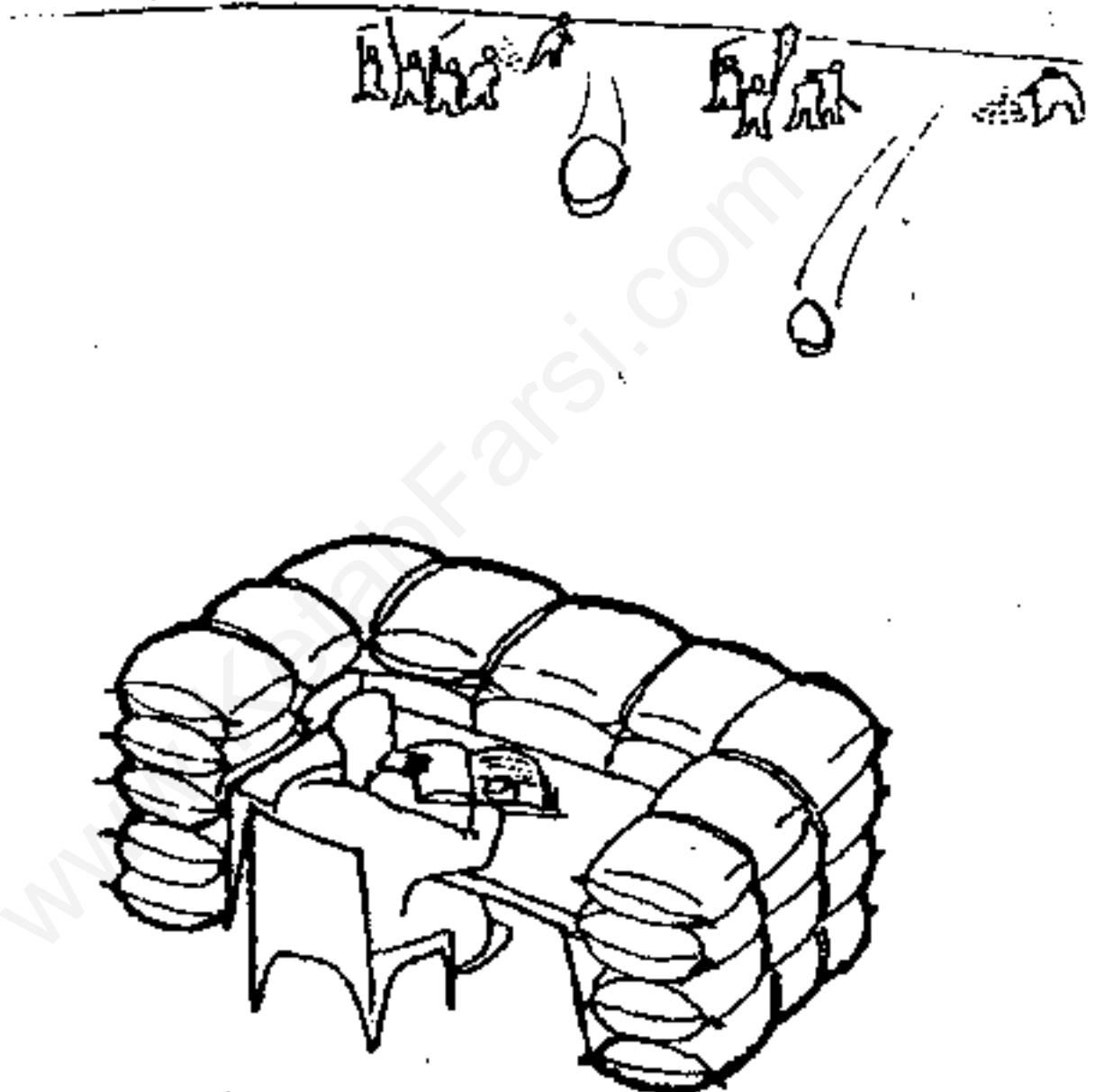

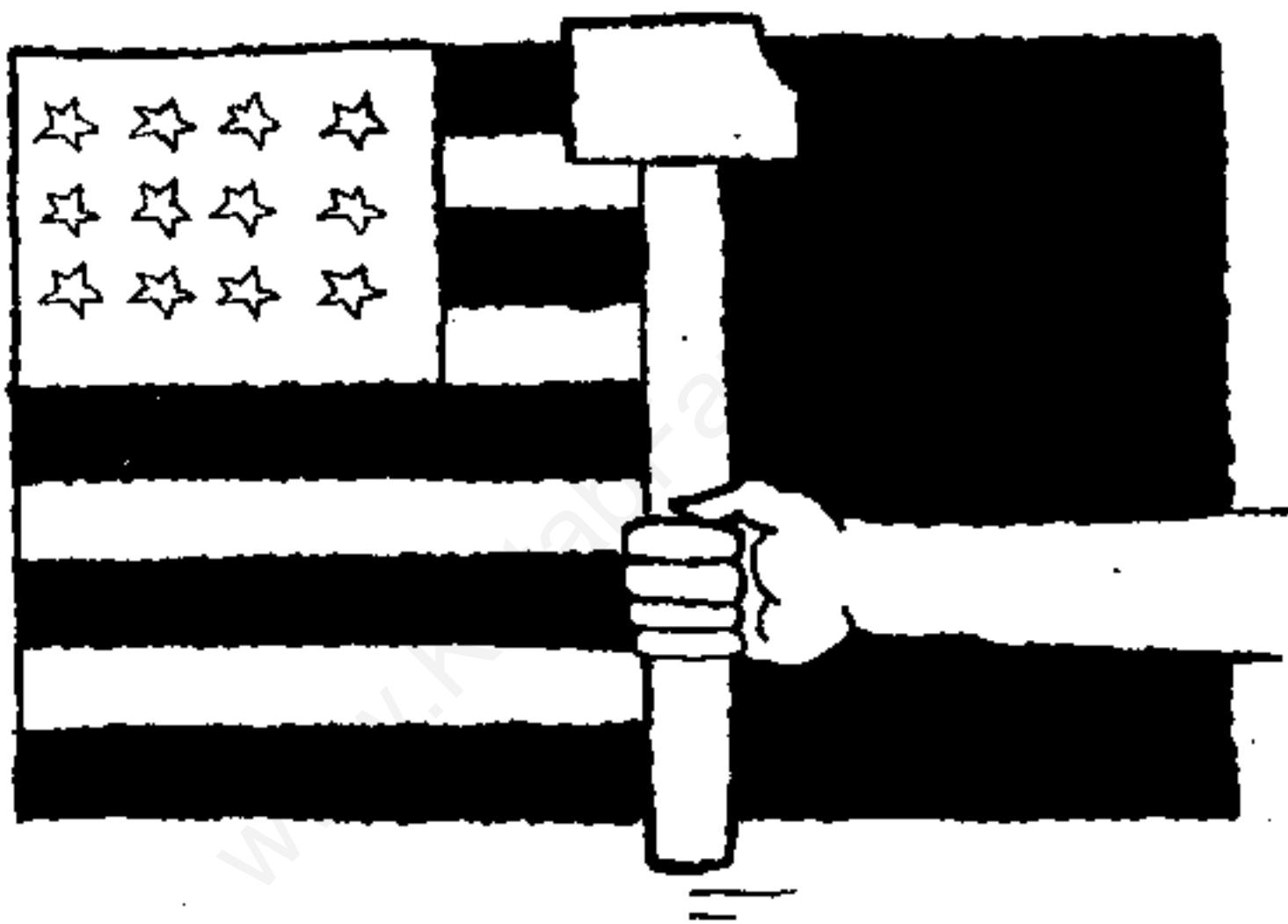

www.WallpaperFarsi.Com

از

کاریکاتورهای

کامبیز درمیخیش